

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

פנה הודה זיוה והדרה, של ארץ ישראל

"ואולך אתכם קוממיות" (ויקרא כו יג). הקומה האחת היא קיבוץ גלויות והקמת הבית הלאומי בצורת מדינה עצמאית חזקה כלכלית וצבאית, ומתוך כך ובתוך כך הולכת ומתפתחת בסתר ובגלוי הקומה הרוחנית של עם ישראל בארץ ישראל, והולכים ושבים הודה זיוה והדרה לארץ חיינו. כבר היום ארץ ישראל היא המרכז הגדול בעולם של לומדי התורה. התורה שבה לאכסניה הטבעית שלה, לציון ולירושלים. ככתוב "מציון תצא תורה ודבר ד' מירושלים" (ישעיה ה ב). וככל שנצטעד במעלה הדרך תתגלה יותר ויותר המדרגה הפנימית והעליונה של עם ישראל, ונזכה כולנו יחד לאור חדש על ציון במהרה בימינו. בציפייה לישועה השלמה.

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה", רש"י מפרש - למה הזכיר יציאתו, אלא מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם, שבזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה, יצא משם פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה.

גם יציאת עם ישראל מארץ ישראל עושה רושם. מאז גלה עם ישראל מארץ ישראל, פנה הודה פנה זיוה והדרה של הארץ ונעשתה שוממה. התקיים בה הכתוב: "ושממו עליה אויביכם היושבים בה" (ויקרא כו לב).

אולם מאז שבנו לארצנו לפני למעלה ממאה שנה במטרה ליישב אותה, אנו רואים עין בעין כיצד מתקיימים דברי הנביא "ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי לישראל כי קרבו לבא" (יחזקאל לו ח).

נכון לעכשיו, מדינת ישראל הולכת ומתפתחת בצעדי ענק, בשתי קומות, ככתוב

נכון לעכשיו

מיהו האני' האמיתי?
הרב ראובן פיירמן - עמוד 3

סבלנות מלב טהור
הרב יצחק חי זאגא - עמוד 2

סוד קפיצת הארץ
הרב אשר בוחבוט - עמוד 3

הכח בנקודת ההתחלה
הרב יורם אליהו - עמוד 3

ניצול ריגשי בנישואין
אסתר אברהמי - עמוד 6

"אמרתי לעצמי: אם כבר למות, אז כמו יהודי גאה"; יצחק חיים נוריאל בראיון חשוף במיוחד
אבנר שאקי / עמוד 5

לתרומות באתר או בטלפון
meirtv.com *2331

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

אלפי שיעורים • קירוב רחוקים • מאות תלמידים
ערץ ילדים • אולפן גיור

באהבה ובאמונה

מפרסמים!

רוצים להגיע לציבור ענק?
קוראי 'באהבה ובאמונה' מחכים לכם.

מחירים מיוחדים לרגל התחדשות העלון
לפרטים 026461302
headoffice@meir.org.il

מדברים אמונה

הרב ראובן פיירמן ר"מ במכון מאיר

מיהו ה'אני' האמיתי?

בתפילה אנו מתפללים בלשון רבים ואין זה במקרה. התפילה מרגילה אותנו לא להתייחס ולתפוס את עצמנו כאדם פרטי. כשהאדם בתפילה הוא מתחיל לדבר על עצמו בלשון רבים, אישיותו מתמקדת בתודעה עליונה יותר, בתודעה הכללית. מצב זה מטיב במתפלל את ההבנה שהוא ביטוי של משהו עליון, נשגב ואין-סופי. שהוא אחד הגילויים של מציאות אחדותית אדירה ועל-עולמית. למעשה, זוהי אחת מן המטרות העיקריות של התפילה, לאפשר לאדם להשתחרר מעצמו. להשתחרר מכלא ה"אני" שלו, לצאת החוצה אל מרחבי הכלל ולזהות את עצמו עם כנסת ישראל. התפילה מאפשרת לשכוח, ולו לכמה רגעים, את האינדיבידואליות שלנו, את עצמנו, ולזכור שכל

כפי שברור שמדובר באותו אדם על אף השוני הגדול בין ה'דמויות' השונות שלו במהלך חייו, כך גם בין כל אחד ואחד מעם ישראל. השוני הוא חיצוני, ובמהות אנו אותו אחד. בתפילה אנו לומדים להפנים שגם יהודי אחר הוא "האני" העצמי שלי, רק בצורה שונה. הוא בגיל אחר, בעל אישיות ותכונות שונות, מחשבות אחרות וגוף אחר. הוא פן אחר שלי ואני פן אחר שלו. רק למראית עין נראה שכולנו מנותקים, אך באמת אנו גוונים של אותו אחד, של נשמת כנסת ישראל, שהיא במדרגה גבוהה למעלה מן הנשמה, היא במדרגת ה'חיה'. הנשמה מתגלה במדרגת 'חיה' כאשר התודעה של האדם כוללת לא רק את עצמו, ואף לא רק את אשתו, ילדיו וקרוביו, אלא את כל עם ישראל.

אחד הוא רק מובדל מהאחר אך לא מופרד ממנו, גם אם נראה בטעות שהאחר הנו זר לחלוטין. הבה נדמיין, מה היה קורה אילו האדם היה יכול לקיים מפגש עם עצמו בגילאים שונים, נניח כשהוא בן שש, כשהוא בן חמש עשרה, כשהוא בן ארבעים, וכשהוא בן שמונים. הרי כל אחת מה'דמויות' היתה מרגישה זרות ושונה גדול אחת מהשניה. בן השש כל הזמן ירעיש וישתולל; אותו אחד שהוא ה"סבא", יקפיד וירטון; "תפסיק כבר להתרוצץ כאן ולהפריע עם הכדור הזה! תן כמה דקות של שקט!" בן הארבעים יאמר ל"סבא": " צריך להבין אותו. הוא רק ילד..." ובן החמש-עשרה יתנדנד על הכיסא ויחשוב: "איזה צבועים, מה אכפת לי מהם... סתם משעמם פה... כולם מזויפים..."

מידות הראי"ה - ביאור למידת סבלנות - חלק א'

הרב יצחק חי זאגא *

מקור אושר החיים, חיזוקם, רוממותם ושמחתם, הוא באמונה הפשוטה. אמונת היהודי שמקבל עליו עול מלכות שמים ועול מצוות, בפשטות מלאת אהבה ושמחה. היה מקום לחשוש שאם נהיה סבלניים כלפי דעות מוטעות, תתקרה האמונה הפשוטה שבנו. איך יוכל יהודי לסבול דעות הפוכות לתורה, מבלי שיחוש קנאת ד' בתוכו? שמא כדי להגיע לסבלנות כלפי דעות אלה, עלול היהודי לקרר אמונתו, לצנן התלהבותו. אומר הרב, אל לנו ליפול לסבלנות מוטעית ושקרית. אנו צריכים להיות סבלנים מתוך לב טהור דבוק בד' בכל מאודו, בחום ובהתלהבות רבה. כשהסבלנות בדעות באה מלב טהור ומנוקה מכל רשעה, היא אינה עלולה לקרר את להבת רגשי הקודש שבאמונה הפשוטה. להפך, סבלנות נכונה שבאה ממקום טהור ממבט עמוק של אמונה גדולה ורחבה, תרחיב את ההתלהבות גם למקומות שקודם לא ידע האדם לראות בהם את אור ד'. תגדיל בעומק נשמתו גדול המשך המאמר בעמוד 66

אומר הרב, סבלנות בדעות, טובה וקדושה, צריכה לבוא מלב טהור ומנוקה מכל רשעה. לעומת זאת, יש להתרחק מסבלנות מבולבלת שבאה מרפיון הלב, רשעה או אף חוסר טהרה. סבלנות בדעות שכזו, אינה טובה. יסוד הסבלנות הטובה שבאה מתוך דקות גמורה בד', היא זו היודעת להבין, שהנהגת הקב"ה את עולמו היא כל כך עליונה ומוחלטת, עד כי גם הכוחות ההפכיים המתנגדים בדעותיהם המוטעות לתורת ד', הם פועלים בעקיפין בעל כרחם לתכלית הטוב. אמנם אנשי אמונה צריכים להיאבק נגד דעות רעות והחושך שהן מפיצות, אך מתוך שלוה פנימית טהורה וסבלנית.

להגדיל את ההתלהבות

"הסבלנות בדעות כשהיא באה מלב טהור ומנוקה מכל רשעה, אינה עלולה לקרר את להבת רגשי הקודש שבתוכן האמונה הפשוטה, מקור אושר החיים כולם, כי אם להרחיב ולהגדיל את יסוד ההתלהבות המקודשת לשמים"

סבלנות מלב טהור

סבלנות בדעות

"הסבלנות בדעות כשהיא באה מלב טהור ומנוקה מכל רשעה"
לא תמיד מעידה הסבלנות על מדות טובות. לפעמים היא באה מקרירות רוחנית, מחוסר אכפתיות. האדם מאד סבלן כלפי הפושעים, כי לא ממש אכפת לו מדבר ד'. לפעמים היא באה מחולשה כלפי בעלי הון או שלטון. הוא מאד סבלן כלפיהם, משום שהוא כפוף אליהם. יש גם פעמים שהסבלנות כל כך "נפלאה", משום שהאדם אווז בדעות בלתי מכוונות. טועה הוא לחשוב כאילו הדברים אינם בידו, והכל בידי שמים, ואין לנו להישען אלא על איבנו שבשמים, ועוד דברי חז"ל שאינם מובנים לו כראוי, ומכוחם הוא סבור ששום דבר אינו באחריותו. אם כן, מה זה משנה לגביו מה מתרחש סביבו מבחינה רוחנית. העיקר שאת נפשו הציל. הרי הוא עושה הכל כדי שיוכח לחיי העולם הבא. כל השאר חסר משמעות לגביו.

"ראשונות חללי מערכות ישראל"
במלאת 75 שנים לנפילתה של חובשת ההגנה האמיצה
נחמה זלטובסקי-הכהן הי"ד
נקיים לראשונה אזכרה ליד קברה הצבאי המחודש בהר הזיתים.
נשות ישראל, אנשים טובים ונוער יקר -
בואו לחלוק כבוד לסי יציאה להגן על ירושלים,
בשנה הראשונה לחתונתה, ושילמה בחייה.
יום ראשון י"ז בכסלו תשפ"ג
...היא לא זכתה לראות בתקוסת הסדינה העברית, אנו נספר נוקיר ונזכור

15:00 סנחה במצפה רחבעם
15:15 סיור קצר והרצאה על דמותה מפי אלידע בר שאול
16:00 אזכרה ליד קברה בחלקת הפרושים (ישן)

הסעה הלוך ושוב מגבעת התחמושת (במחיר 15 ש"ח) לפרטים ולהרשמה: 054-7277158

נשים יקרות!
הנכן מוזמנות לשיעור
לכבוד חג החנוכה
שיעור מפי
הרבנית אהובה צוקרמן
הנושא: "חכמת נשים מול חכמת יוון"

השיעור יתקיים בע"ב ביום שלישי י"ב כסליו
בשעה 20:30 בזום של מכון מאיר.

קישור לזום:
zoom.us/j/5551115455

שם משמואל לפרשה הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

מכוח המדרגה הזו יעקב לא היה זקוק למלאכים לשמירה, לכן מלאכי ארץ ישראל עלו ועדיין לא ירדו מלאכי חו"ל ויעקב נשאר לבדו והיה בבחינה של ונשגב ה' לבדו. אחר כך, כשנסתלקה ממנו המעלה הזו, הוצרך שוב לשמירת המלאכים ואז ירדו מלאכי חו"ל ללוותו. כך גם בשובו מחוץ. מוסיף השם משמואל שכך יש הארה נפלאה לאדם בלילה שבת, כי לכאורה למה מקדשים כבר בלילה ולא ממתנים ליום, שהוא עיקר מידת 'זכור'? אלא "שבכניסת השבת נקבצים כל האורות של חלקי השבת... והיינו שרואים בחוש שבעת התחלתה וכניסתה של השבת יש לכל אדם התעוררות ביותר ולכן אז זמן הקידוש..." אחר כך מסתלקים האורות האלה והאדם יכול לזכות להם, לכל הארה שיש במהלך השבת במקומה, לפי המידה שהוא מתעצם בקדושת השבת ועינוגה. השבת היא נחלת יעקב כידוע, וכמו שיעקב בעת המראה הגדול לא היה צריך למלאכים כך הוא לכל אדם מישראל בעת הקידוש. בתחילה הוא אומר למלאכים 'בואכם לשלום' ו'ברכוני לשלום', מבקש שיעזרו לו להגיע למעלה הגדולה ההיא, כאותם מלאכים שליוו את יעקב עד המראה הגדול. אחר כך, כשזוכים להגיע אל התכלית, כבר אין צורך במלאכים ולכן אומרים להם 'צאתכם לשלום' כי מעתה ה' שומר צאתך ובוואך עד עולם. (יש עוד כמה נקודות במאמרו של השם משמואל וכדאי לעיין שם, את העיקר הבאתי כאן).

הרב אשר בוחבוט ר"מ במכון מאיר

איך 'לפגוע' שיראה עליו מקום המקדש. כדברי הרב זצ"ל בעולת ראייה: "כי-אם בפתע יגלה האור הגדול מנעם ד', אשרי כל זוכה לו, תיקרא התפלה, מצד היותה כוללת זאת התכלית, בשם פגיעה, כדרך ההולך ופוגע, לא לפי ערך מדת מהלכו של ההולך לבדו כי-אם גם לפי ערך מדת קרבתו של הנפגע המתאים לזה".⁶ וכדברי רבי יהודה הלוי "לבי במזרח ואנכי בסוף מערב", ואז המקום שבו התפלל האדם מקבל גם הוא קדושה 'ויקרא את שם המקום ההוא בְּיַת־אֵל וְאָלֶם לֹז שֵׁם הָעֵיר לְרֵאשֶׁה". מתחילה נקרא המקום לוז ובכוח תפילתו של יעקב נקרא בית אל. ובהמשך 'וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שָׁמַיְ מִצְבֵּה יְהוָה בֵּית אֱלֹהִים', שמכוח תפילתו קיבלה האבן הזאת קדושה מירושלים, וכך כל בית כנסת שפניו כלפי ארץ ישראל יכול לזכות לכך, 'תניא, רבי אלעזר הקפר אומר: עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל, שנאמר כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא, והלא דברים קל וחומר: ומה תבור וכרמל שלא באו אלא לפי שעה ללמוד תורה - נקבעים בארץ ישראל, בתי כנסיות ובתי מדרשות שקורין ומרביצין בהן תורה - על אחת כמה וכמה".⁸

1. תלמוד בבלי, כתובות ע, א
2. במדבר כא, טו
3. רש"י במדבר כא, טו
4. בראשית (פרשת ויצא) לב, ב
5. שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפילה סימן צה סע' ב
6. עולת ראיה - הדרכת התפילה וחלקיה עמ' טז
7. בראשית (פרשת ויצא) כח, יט
8. תלמוד בבלי מגילה כט, א

הכוח בנקודת ההתחלה

"והנה מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו", מפרש רש"י, עולים תחילה ואחר כך יורדים. המלאכים שליוו אותו בארץ לא יוצאים לחו"ל אלא עלו לרקיע, ומלאכי חו"ל ירדו ללוותו. שואל השם משמואל (שנת תרע"ה, עמ' שלד): מבואר במסכת שבת (כג), שעמודי האש והענן שליוו את ישראל במדבר היו משלימים זה לזה, שעמוד האש היה בא קודם ששקע עמוד הענן, כך שהם שימשו יחדיו, ואם כן למה כאן עלו ולא המתינו מלאכי ארץ ישראל עד שירדו מלאכי חו"ל? ועוד, רואים שכאשר יעקב חוזר מחוץ ויפגע בו מלאכי אלוקים, כשבאו מלאכי ארץ ישראל לקראתו, היו אתו עדיין מלאכי חו"ל, ולכן ויקרא שם המקום מחניים על שם שני מחנות המלאכים, אז למה כאן בצאתו הסתלקו מלאכי א"י קודם שבאו מלאכי חו"ל? השם משמואל מבאר תחילה מהלך בשם אביו, עיין שם. ומוסיף ומבאר מהלך משלו, על פי מה שכתב הרב חיים ויטאל, שבשעה שהאדם נימול הוא זוכה שבאים בו נפש, רוח, ונשמה, להשלים אותו במצווה הזו, אחר כך הם מסתלקים ממנו עד שהוא שובר את קליפת היצר בהתחנכו במצוות, (ואז הוא זוכה בהם שוב מכוח מעשיו). מסביר השם משמואל שרעיון זה ראינו ביציאת מצרים, והוא מופיע גם בכל שנה "שבאותו הלילה זוכים לכל האורות הגדולים". בלילה הסדר זוכים כל ישראל לאור גדול ועצום, שאחר כך מסתלק

ויפגע במקום - סוד קפיצת הארץ

בהליכתו לחרן, יעקב אבינו 'פגע במקום', מלמד שקפצה לו הארץ - שקפץ הר המוריה ממקומו. ונשאלת השאלה: מה הכוונה שהארץ קופצת? מלמדים שתיקן תפילה; שיש מקומות שאם האדם משתוקק אליהם מאוד - הוא יכול לקבל את ההארה משם אף שגופו איננו שם. כפי שנאמר על ירושלים 'ולציון יאמר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון - א"ר מיישא בר בריה דר' יהושע בן לוי: אחד הנוול בה ואחד המצפה לראותה".¹ האדם המצפה לראות את ירושלים זוכה להיקרא בן ירושלים כנוול בה. וכן אנו מוצאים זאת גם בתנועה של הארץ כלפי עם ישראל בכניסתם אל הארץ. 'עלין אָמְרוּ בְּסֵפֶר מִלְחָמָה ה' אֶת־נְהַב בְּסוּפָה וְאֶת־הַנְּחָלִים אֶרְנוּן"², כפי שמסביר רש"י: "אמרו אמוריים: כשיכנסו ישראל לתוך הנחל לעבור, נצא מן המערות בהרים שלמעלה מהם ונהרגם בחצים ואבני בליסטראות. והיו אותן הנקעים בהר של צד מואב, ובהר של צד אמוריים היו כנגד אותן נקעים כמין קרנות ושדים בולטין לחוץ, כיון שבאו ישראל לעבור נודעו ההר של ארץ ישראל, כשפחה היוצאת להקביל פני גבירתה, ונתקרב לצד הר של מואב ונכנסו אותן השדים לתוך אותן נקעים והרגום. וזהו אשר נטה לשבת ער, שההר נטה ממקומו ונתקרב לצד גבול מואב ונדבק בו, וזהו ונשען לגבול מואב".³ במלחמות עם ישראל בארצו, כשמספרים על ניסים שנעשו לאבותינו כמו קריעת ים סוף של "את והב" אלו הניסים שהקב"ה הביא

לנו "בסופה" כלומר על ים סוף. כך יש לספר בניסי נחלי ארנון שאף הם ניסים גדולים. ומהו הנס? שהר האמורי זז ממקומו לכיוון הר מואב כשפחה היוצאת להקביל פני גבירתה, כלומר כשעם ישראל מתקרב לארצו הארץ מזדעזעת וזזה לקראת ישראל, ומתוך כך נוצר נס ההצלה עם אותם אמוריים שניסו לבוא עלינו בהתחבאם בתוך ההרים; ההר נטה ממקומו ונתקרב לצד גבול מואב ונדבק בו. ויש פה רמז ברש"י על איזה הר מדובר - שארץ ישראל חיה, וזהו לכבודנו בהר האמורי המצוי בצד של ארץ ישראל; אבל הר של חו"ל שמייצג את הר מואב עומד במקומו כמת. כאשר מתקרבים אפוא אל הקדושה, אל קדושת ארץ ישראל, נוצרת קפיצה. זאת כיוון שהאדמה פה חיה ונושמת - ארץ החיים, ואילו הגלות היא מקום השממה והדממה.

וכן אצל יעקב בחזרתו לארץ ישראל חזרת הפגיעה אבל מצד המלאכים: ויפגעו בו מלאכי אֱלֹהִים,⁴ אלו מלאכים של ארץ ישראל. ביציאתו לגלות באים המלאכים רק דרך חלום, אבל בחזרתו המלאכים מתגלים בהקיץ. ומה יעשה אדם שלא נמצא בארץ ישראל? הציפייה, כאמור, היא שגורמת לפגיעת המקום. לומדים זאת בהלכות תפילה, "צריך שיכוף ראשו מעט, שיהיה עיניו למטה לארץ, ויחשוב כאילו עומד בבית המקדש, ובלבו כיון למעלה לשמים",⁵ שבשעה שהאדם מתעלה בתפילה הוא יכול למשוך ברוחו להגיע אל מקומות הקדושים, וצריך ללמוד

ארץ, בם עור ופסח, הרה וילדת יחדו", "בבכי יבאו ובתחנונים אובילים", "כי פדה ד' את יעקב". בוודאי לא לחינם חז"ל קבעו פסוק זה בסדר התפילה, בברכות קריאת שמע, בסמיכת גאולה לתפילה. "ובאו וְנָנוּ במרום ציון". "קול ברמה נשמע... ושבו בנים לגבולם". המשך ארוך. "כה אמר ד' צבאות... עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם... וישבו בה יהודה וכל ערי יחדו, אכרים ונסעו בעדר". בהמשך לכלל זה כתוב: "הנה ימים באים". כמוכן, ימים של ירמיה יוכלו להיות מאה שנה או אלף שנה! "הנה ימים באים נאָם ד', וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה". ריבוננו של עולם זרע בקרקע כדי שתהיה צמיחה מחדש. בית ישראל ובית יהודה, זרע אדם וזרע בהמה. ואז "כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע, כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאָם ד'".

1. פרק י"א.
2. דברים ל"ג.
3. במדבר כ"ד י"ז.
4. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק י"ט עמ' 84-5.

דברים ברורים על קיבוץ גלויות. העניין מתחיל בפרק שלפני כן, פרק ל', וחוזר כמה פעמים: "אל תירא עבדי יעקב", "אעשה כלה בכל הגוים... אתך לא אעשה כלה", "הנני שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו ארחם, ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב", "והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלקים", "בעת ההיא נאָם ד' אהיה לאלקים לכל משפחות ישראל, והמה יהיו לי לעם". אחר כך מתחיל פרק ל"א. "כה אמר ד' מצא חן במדבר". יצאנו ממצרים, הלכנו זמן ארוך במדבר העמים, "מצא חן במדבר עם שרידי חרב, הלוך להרגיעו ישראל. מרחוק ד' נראה לי, ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד. עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל", הכל מלא בסדרי גאולה, "עוד תטעי כרמים בהרי שומרון", יהודה ושומרון, "נטעו נוטעים וְחָלְלוּ". ועוד פעם "כה אמר ד'", "כי כה אמר ד' רְנוּ ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים, השמיעו הללו ואמרו הושע ד' את עמך את שארית ישראל. הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתיים מירכתי

בהלכות מלכים¹ הרמב"ם אומר שמי שאינו מאמין במשיח, הוא כופר בתורה, כיוון שכתוב בתורה: "ושב ד' אלקיך את שבותך".² בהמשך הוא מביא פסוקים מפרשת בלעם: "דרך כוכב מיעקב",³ דברי נבואה ברורים על המשיח. גם הנביאים מלאים בעניין המשיח ודבריהם מפוזרים במקומות שונים בישיעה, בירמיה, ביחזקאל, בעמוס, בצפניה ובתרי עשר. בימינו, עת קיבוץ הגלויות, יש עניין מיוחד לעסוק בפסוקי גאולה ומשיח שבחמישה חומשי תורה, ומתוך כך בנביאים. בכל פרק יש בירור מיוחד. בירמיה, פרק ל"א, יש פסוקי גאולה, משיח וקיבוץ גלויות. באותו פרק יש פסוקים כגון "עם שרידי חרב", התקבצות, "בבכי יבאו ובתחנונים אובילים". קיבוץ גלויות, כמו שהרמב"ם אומר, הוא סדר משיח, "ושב ד' אלקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים". מעשה ד' מתגלה בכל סדרי העניינים, פעם נאמר בלשון נסתור ופעם בלשון מדבר בעדו: 'ואני עשיתי' כך וכך. בפרק ל"א של ירמיהו יש

כיצד מתמודדים עם אירועים בלתי צפויים ורגעי חוסר ודאות. עשרים שנה לאחר קרב הגבורה בציר המתפללים בחברון

ברבור שחור

את אירועי ליל פרשת ויצא, י"א בכסלו התשס"ג רבים מאיתנו עוד זוכרים, גם בחלוף עשרים שנה מאותו לילה נורא. ארבע שעות של קרב גבורה הרואי בציר המתפללים בחברון, בו נלחמו כתף אל כתף לוחמים ואזרחים, גיבורים בעל כורחם, בתנאי חוסר ודאות וערפל קרב. קרב שבו נפלו שנים עשר לוחמים ומפקדים. בדברים הבאים לא נשוב אל פרטי אותו הקרב, אותם תוכלו למצוא בקלות במרחבי המרשתת, אך ננסה לקחת מגיבורי הלילה ההוא עקרונות שיוכלו לשמש אותנו גם בחיינו היום, אחרי עשרים שנה. ערן ניב, מי שהיה אז מפקד גדוד 931 של חטיבת הנח"ל ושהוקפץ אליו מביתו בתל אביב, תיאר בראיון שהעניק לפני כשלוש שנים לעיתונאי בן כספית את המסר שלו לפקודיו מאותו הלילה: "אני קורא לזה אירועי ברבור שחור. אירועים מפתיעים, שנחתים עליך מחוץ לעולם המושגים שלך. המפתח הוא להיות במודעות שזה יכול לקרות. אתה לא יכול למנוע הפתעות, אבל אתה יכול לצמצם את השפעתן אם תהיה מוכן ומאומן. זה אתגר ענק.

כשהייתי מפקד בה"ד 1, עשיתי לצוערים סדרות שלמות של אירועי ברבור שחור, אירועים שקשה לדמיין מראש, פתאום נופלים עליך השמיים ואתה צריך לקום ולתפקד. זה מצב שבו אתה צריך לעבור מאפס למאה תוך שניות ולהיות במיטבך, כאילו התכוננת לזה כל החיים. ג'ון דיזאי אמר פעם שהמחשבה מתחילה ברגע של

לא הכרנו אז. מג"ד חדש בגזרה מגיע באמצע הלילה לאירוע לא שלו, אחרי שסמ"פ ועוד שני לוחמים שלו כבר נהרגו, המח"ט נהרג, הזירה בכאוס, ואף אחד לא יודע מה קורה, אתה נופל לתוך כל זה בכינון ישיר מהבית בתל אביב, בעיני מה שערך עשה באותו לילה זו דוגמה לאחריות והכרעה.

יש לך 12 הרוגים, 14 פצועים, אין לך ממי לקבל חפיפה או עדכון, אין מודיעין, אין תמונת מצב, אתה צריך לארגן לעצמך כוח שהוא לא הכוח האורגני שלך, מעורב עם אזרחים, לוודא שאין לך חטופים או פצועים נוספים בשטח, להבטיח שאין איום על עיר של 8,000 יהודים שנמצאת כמה עשרות מטרים ממך, כשאתה בתוך חושך נורא, בלי האמצעים של היום, מזל"טים וחיישנים ומה לא, ואתה צריך להיכנס אל הלא נודע, לסמטה שכמעט אף אחד לא יצא ממנה על הרגליים, ואתה די בטוח שהסיכוי שלך לצאת בחיים קלוש, ונדרשים כאן כוחות נפש ורוח ואומץ עילאיים, וערך עשה את זה, ולקח את האחריות, והכריע את זה. אני חושב שהקרב הזה צריך להילמד לדורות. מה זה תפיסת פיקוד במציאות מורכבת ובתוך ואקום וכאוס, חתירה למגע והכרעה".

המשך המאמר בעמוד 6 <

אינחת. כשאתה לא מוטרד, אתה לא חושב. אתה במרחב הנוחות שלך. אז צריך תמיד להיות מוטרדים. להאמין שזה יכול לקרות, ולנצח". ברבור שחור הוא מונח בו משתמשים בהקשר של אירוע קיצון שהתרחש ולא ניתן היה לחיזוי מוקדם. המונח הזה חדר לתודעה בזכות ספרו של נאסים ניקולאס טאלב, שנקרא "הברבור השחור - השפעת המטלטלת של הבלתי צפוי על הכלכלה והחיים". בספר עסק טאלב באי-ודאות, בחוסר היכולת שלנו, בני האדם, להעריך את הסיכוי להתרחשות של אירוע קיצון ואת מידת השפעתו. הבסיס שעליו עומד המושג הוא ההנחה שרווחה בעולם המערבי עד למאה ה-17 ולפיה לא קיימים ברבורים שחורים. ההנחה היתה כי ברבור שחור הוא תופעה בלתי אפשרית. במאה ה-17 התגלו ברבורים שחורים באוסטרליה, והתפיסה הרווחת הופרכה.

להיכנס אל הלא נודע

אליהו ליבמן, כיום ראש מועצת קרית ארבע, מי שהיה אז מפקד כיתת הכוננות של היישוב היהודי בחברון, ובעצמו ניהל קרב גבורה מופלא לצד לוחמים נוספים, תחת אש כבדה כדי לחלץ פצועים, סיפר באותו הריאיון: "ערן ואני עוד

בשביל הנשמה
הרב ליאור לביא ר"מ במכון מאיר

"אמרתי לה': אתה הצלת אותי מהתופת, ראיתי את השטן בעיניים ושרדתי אותו, עכשיו אני שלך"

יצחק חיים נוראל נולד עם יצר עז להרפתקנות, ועל הרפתקה אחת כמעט שילם בחייו. בראיון זה הוא מספר על חזרתו העצמאית בתשובה כשהיה בן תשע בלבד, הרבנות הקהילתית בטבריה, והאירוע המטלטל במקסיקו ששינה את חייו לתמיד

// אבנר שאקי

◀ "נולדתי למשפחה מסורתית בחולון, ובה גדלתי", מספר יצחק חיים נוראל, 42, נשוי ואב לשישה, תושב אריאל העוסק בנגרות. "היינו עושים קידוש בבית, ומסובבים את הטלוויזיה כדי שהיא לא תפריע לסבא; ביום כיפור הייתי הולך עם אבא לבית הכנסת; חגגו לי בר מצווה; ובעצם לא היה אצלנו הרבה יותר מזה. יחד עם זאת, מגיל שלוש אני זוכר את עצמי מדבר עם אלוקים. כשאבא שלי היה במילואים אמא שלי אמרה לי: 'תבקש שאבא יחזור בריא ושלם הביתה', ומאז התחלתי לדבר איתו מדי פעם.

"בתוך כך, כשהייתי בן תשע החלטתי שאני חוזר בתשובה. זה היה לא פשוט, אבל היה לי דחף פנימי מאוד חזק לזה. זה יצר מצבים מורכבים מאוד, ולמשל כשההורים שלי היו נוסעים לים בשבת אני הייתי הולך אליהם שעה וחצי ברגל. אחרי שנתיים הורדתי את הכיפה וחזרתי בשאלה, והדברים די חזרו לעצמם. המשכתי ללמוד עד כיתה י"א, ובתחילת השנה עזבתי והתחלתי לעבוד בבנייה. ההורים שלי ניסו לשכנע אותי להמשיך ללמוד, אבל לא היה עם מי לדבר. אני טיפוס עקשן. כמה חודשים לאחר מכן עזבתי את הבית של ההורים והתגלגלתי בין כל מיני מקומות. "התגייסתי לשריון, לאחר כמה חודשים השתחררתי, וטסתי לחו"ל. לא אהבתי להיות בארץ, רציתי להתחיל חיים חדשים, אז ברחתי למקסיקו. לדוד שלי היה שם מפעל לייצור בגדים, ועבדתי אצלו. לאחר תקופה מסוימת יצאתי מהמפעל עם אחד העובדים כדי למשוך סכום גדול מכספומט קרוב, ורגע אחרי שהכסף היה אצלי התנפלו עלינו שוטרים. לא הבנתי מה קורה, הכל קרה מהר מאוד, ובאותן שניות גם לא ידעתי שהשעות הבאות ישנו את חיי לחלוטין."

בין העולם הבא לעולם הזה

"השוטרים השכיבו אותי על הרצפה, הצמידו לי רובה ציד לראש, ולקחו את כל מה שהיה לי. אחד השוטרים צעק שאנחנו שודדים, והבנתי שהסתבכתי קשות. המשטרה במקסיקו היא עוד ארגון פשע, לא גוף ששומר על החוק. לכמה חברים שלי קרה דבר כזה, ואף אחד מהם לא יצא מזה בחיים. הם רוצים את הכסף שלך, וכדי לטשטש ראיות הם הורגים אותך. אזוק אותי בידיים וברגליים, הכניסו אותי לניידת, אחד השוטרים ישב עלי כדי שלא אראה את הדרך והם התחילו לנסוע. זמן הנסיעה היה נראה לי כמו נצח, וחשבתי שעם כל הכבוד לרצון שלי לחוות הרפתקאות מעניינות באיזשהו מקום אולי עברתי את הגבול."

מהם הדברים העיקריים שעברו לך בראש בדקות כל כך קשות?

"בעיקר התחלתי להיפרד מכולם. אפילו לא התפללתי, כי מבחינתי זה היה רק שאלה של מתי אמות, ולא האם. נפרדתי מההורים, אחים, משפחה, חברים, ביקשתי מהם סליחה על כך שגרמתי להם צער כל כך גדול וידעתי שאולי הם לעולם לא ידעו מה קרה לי. בנוסף, הדבר הכי משמעותי שעבר לי בראש הוא שאמרתי לעצמי: 'אם אני עומד למות, אז אני מת כמו יהודי גאה'. אמרתי קריאת שמע, והחלטתי שמעכשיו אני מדבר רק בעברית.

"אחרי זמן מסוים הם הורידו אותי באמצע יער, עשו לי משפט שדה, והגיעו למסכנה שמוציאים אותי להורג. הכניסו אותי למעגל, פוצצו אותי במכות, וספרתי את הזמן לאחור. אלו היו רגעים כאלו שאתה לא יודע מה כדאי, למות או לקוות לחיות. וכל הזמן הזה אני עומד על כך שאני מדבר רק בעברית.

"פתאום, משום מקום, הגיע אדם גדול מימדים לכיווני, והרים אותי חזרה לניידת. נסענו קצת, והוא הכניס אותי לאיזשהו חדר. אין לי מושג מה קורה, ותוך כדי הלם מוחלט אני רואה את דוד שלי מולי. שאלתי אותו מה הוא עושה פה, והוא ענה: 'אל תדבר מילה, אנחנו מעיפים אותך מפה'. "עד היום, למרות שעברו הרבה מאוד שנים, מעולם לא דיברתי איתו על מה שקרה. רק ממש מיד אחרי האירוע הוא סיפר לי שמישהו ראה אותו בשוק ואמר לו שאם הוא רוצה שהאחיין שלו יחיה הוא חייב לשלם מיד כופר נפש בסכום גבוה, וזה מה שהוא עשה. עד היום אין לנו מושג איך המעגל הזה נסגר בצורה כזו. הגענו לבית שלו, והוא אמר לי שהפעם הבאה שאצא ממנו היא רק למטוס."

היוולד בכל פעם מחדש

"כולם אצלנו הופתעו מאוד מכך שחזרתי, ממשיך יצחק חיים. "הגעתי בשתיים בלילה, הם שמחו מאוד, אבל אני הייתי עם טלטלה מאוד גדולה בנפש. נכנסתי לחדר שלי, וכמעט שלא יצאתי ממנו במשך חודש. רק לשירותים יצאתי, ואת האוכל שמו לי ליד הדלת. ההורים שלי לא הבינו מה עובר עלי, הם רק שידעו שמשוהו עובר. האמת היא שעד היום לא ממש יצא לי לספר להם מה שקרה לי שם, כי זה קשה לי.

"תוך כדי שחיקתי לטיסה חזרה ממקסיקו, מה שלקח בערך שבוע, ובמיוחד אחרי שחזרתי חשבתי הרבה על מה שהיה, בניסיון לעכל את הדברים. זה לא פשוט לעמוד מול המוות פנים אל פנים ולהינצל בנס, וזה לקח אותי להרבה מחשבות על ההשגחה, על למה ה' ירצה להציל אדם כמוני. חודש לאחר מה שקרה, בראש חודש

אלול, יום שישי בבוקר, שמתי כיפה על הראש ויצאתי מהחדר. אמרתי לה': 'אתה הצלת אותי מהתופת, ראיתי את השטן בעיניים ושרדתי אותך, עכשיו אני שלך. אם כל כך אכפת לך ממני, אז אני רוצה להכיר אותך'. כולם נולדים בגיל אפס, ויש אנשים, ואני אחד מהם, שבמהלך חייהם נולדים שוב. מאז מה שקרה אני חוגג כל שנה יום הולדת בראש חודש אלול.

"אחרי הבשלה של חודש שבמהלכו שאלתי את עצמי שאלות גדולות וקיומיות, החלטתי לעשות שינוי. כשאתה עומד בפני המוות, אתה משתנה לתמיד. הלכתי למקווה לכבוד שבת, והתחלתי דרך חדשה. במהלך אלול למדתי תורה בבית הכנסת שלנו, וחודש לאחר מכן הרב של אבא שלי ביקש ממנו להציע לי ללכת למכון מאיר. זרמתי על ההצעה, נכנסתי למכון, ופגשתי את הרב ביגון עם החייוך המתוק שלו. התחברתי במיוחד לרב שרקי ולרב יואב מלכא, וסך הכל למדתי במכון שלוש שנים."

איך היה עבורך המעבר מהעולם שממנו הגעת אל עולם התורה?

"במובנים מסוימים זה היה מורכב אבל הרוב הגדול היה מעולה, ולאחר תקופה מסוימת במכון הכרתי את אשתי והתחתנתי. זמן קצר אחרי החתונה עברתי ללמוד במשך כשנתיים בכולל של הרב מאיר אלפסי. לאחר מכן עברנו לצפת, משם עברנו לגור אצל ההורים שלי, ואז לקהילת 'נצרים' באריאל. למדתי שם בכולל במשך חמש שנים, אחר כך עברנו לתפוח ומשם עברנו לטבריה בה גרנו שש שנים. בטבריה כיהנתי כרב באיגוד רבני קהילות, הייתי רב קהילה שמנתה 30 משפחות, ובשנה האחרונה בטבריה הכלכלה הייתה קצת קשה אז התחלתי לעבוד בנגרות.

"לאחר התקופה בטבריה חזרנו לאריאל, ועד היום אנחנו שם. לפני כמה שנים הקמתי עסק לבניית בתים מעץ שברוך ה' הצליח מאוד, אבל חליתי בקורונה חזקה ואפילו אחרי שהחלמתי הבנתי שאני צריך לשנות מעט את המסלול. מאז אני עובד בנגרייה שהקמתה, וברוך ה' הולך לנו טוב. אמנם עברתי דברים לא פשוטים בחיי, אבל בסיעתא דשמיא הצלחתי לצאת מקשיים גדולים מאוד, והמבט שלי תמיד מופנה קדימה. אפשר לקום גם ממשברים חזקים מאוד, ולעולם אסור להתייאש."

ניצול רגשי בנישואין

המרצה שהולך ומתרוקן נפשית ורגשית. ברוב הפעמים זה מצב לא מודע לשניהם. גם למנצל, שמגלה שבדרך זו הוא משיג את מבוקשו ונדמה לו שככה צריכה להתנהל הזוגיות. כשמדובר בניצול רגשי מודע, זה כבר סוג של התעללות רגשית מכוונת. התלונות של שושי כלפי בעלה הן מפני שהיא מצפה שהוא ידאג לרווחתה, **במקום שהיא תיקח אחריות על רווחתה.**

שאלתי את שושי, איך הגדירו אותה הוריה בילדותה. היא סיפרה שמתוך שלוש בנות, היא הייתה הילדה היחידה שלא עשתה בעיות. תמיד שיבחו אותה שהיא ילדה טובה שעושה כל מה שאומרים לה. "מילא אם בעלי היה משבח אותי כמו ההורים שלי. אבל לא רק שהוא לא משבח אותי, אלא הוא נותן הרגשה שכל מה שאני עושה בשבילו לא מספיק. מה עוד אני צריכה לעשות כדי שהוא יהיה מרוצה ויהיה לנו טוב ביחד?" היא נשענה על הכורסא באפיסת כוחות.

שושי לא למדה עד כה להכיר את עצמה, את עוצמתה ואת כישוריה. **היא עסוקה באחרים במקום להתבונן פנימה ולברר מהם רצונותיה,** גם אם הם בניגוד לרצונות בעלה.

שושי נכנסה לתהליך משמעותי בחייה: היא הבינה שהיא הפכה להיות כביכול, **מכשיר שמופעל לטובת אחרים** ואינה מבטאת את אישיותה. התעורר בתוכה **רצון לגילוי עצמי** בד בבד עם הפחד מחוסר שביעות רצון, או ממאבק עם בעלה כשהיא לא תבצע את רצונו. בהמשך היא למדה **שראוי שלכל אחד מהם תהיה דעה ורצון משלו ושמתוך כך הם יעשירו ויכבדו זא"ז, בזכות ביטוי אישיותם.** הם עברו זמנים לא קלים עקב השינוי ששושי עשתה, מפני שבעלה התקשה לקבל את המציאות שהיא "מרימה ראש" כלשונן, והוא מרגיש שהוא מפסיד אותה. במשך הזמן, הוא למד להעריך אותה, כי היא **שאלה לרצונו ושיתפה ברצונה.** היא הדגישה בפניו **שהיא אינה נגדו,** אלא מבטאת את עצמה ושמתוך הקשבה הדדית כנה, יהיה טוב לשניהם.

בשינוי העצמי ששושי עשתה, היא הרוויחה את עצמה, את בעלה ואת הזוגיות שלהם.

כאשר בני זוג מתחתנים, הם מייחלים לחיים מאושרים וטובים. אף אחד אינו מתכוון בנישואיו לעשות רע לעצמו ולבן הזוג. אלא שבמערכת הנישואין קיימים "מהלכים תת קרקעיים" שאם לא מודעים אליהם, הם מנהלים את הזוגיות שלא בבחירת בני הזוג. בד"כ התוצאות הן חוסר סיפוק ונחת, מועקה, רגשות שליליים וקשיים שעלולים לגרום להרס הנישואין.

הניצול הרגשי, הוא אחד מהמהלכים הלא מודעים הללו. זה נכון בכל מערכת יחסים של בני אדם, אלא שבנישואין, עקב האינטימיות האינטנסיבית ביניהם, ההשפעה ניכרת ביותר. מודעות ושינוי בנישואין, ישפיעו כמו אדוות גלים, גם על מערכות יחסים אחרות במשפחה, בחברה ובעבודה.

שושי הגיעה אלי בוכייה וחפזית ראש. "אני מרגישה שבעלי מנצל את טוב הלב שלי. אני כל כך רוצה להיות אשה טובה. אני מוותרת על עצמי בהרבה דברים, רק כדי שיהיה מרוצה וגם שאני ארגיש שאני בסדר. איכשהו, תמיד יש לו הערות שאני לא מספיק טובה. זה גורם לי להתאמץ יותר. אני מרגישה מרוקנת, חסרת כוחות וחסרת אונים. מה עוד אני צריכה לעשות כדי שהוא יהיה מרוצה!?"

"הוא דורש או מבקש ממך למלא את רצונו?" שאלתי. "לפעמים... הוא נראה מאד נחמד וזה ממש מבלבל אותי. הרבה פעמים הוא שותק ואני מרגישה שתיקה רועמת. אני מכירה אותו כבר מספיק שנים כדי לדעת שבשתיקה שלו הוא רוצה שאעשה בשבילו דברים מבלי שיבקש. ואז אני מרגישה שאני לא בסדר וגם רוצה שהאווירה תהיה נעימה יותר, אז אני מנחשת מה הוא רוצה ומשתדלת למלא את רצונו, רק שיהיה מרוצה ואוכל לנשום. זה ממש חונק אותי... יש לי תחושה שאני בודדה, עצובה וחסרת ביטחון, כי אני מרגישה לא בסדר...".

בכל נפש **יש רצון עמוק לקבל אהבה ללא תנאי, ממש כמו שהבורא אוהב אותנו ללא תנאי.** שושי שיתפה שרק כאשר היא מבצעת לשביעות רצונו המלאה, הוא אומר לה שהוא אוהב אותה.

הניצול הרגשי, הוא סוג של מניפולציה רגשית. המנצל מצליח להשתמש בשני לטובת עצמו, מפני שבן הזוג השני, הוא טיפוס מרצה וערכו תלוי באישורים של אחרים. המנצל הרגשי מכיר בצורך של אישור חיצוני של המרצה והוא מנצל אותו כדי להשיג ממנו טובות הנאה, על חשבון

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם -
esteravr@gmail.com

המשך המאמר של הרב לכיא מעמוד 4 <

וממנה יושע

השבוע, בז' בכסלו יחול יום הזיכרון ה-71 לרב יעקב משה חרל"פ זצ"ל. רב שכונת שערי חסד, ראש ישיבת מרכז הרב ומתלמידיו הקרובים של מרן הרב קוק זצ"ל. בפירושו למחזה הסולם שרואה יעקב בצאתו מביתו אל הגלות בחרן, נוגע הרב חרל"פ ביסוד העמוק שמחזיק אותנו באותם רגעי משבר, חוסר ודאות וכאוס:

"יחד עם העליות באות גם הירידות, שכן הירידות מענפי העליות המה, כי כך הוא טבע וסדר העלייה לעלות למעלה ולהתפשט גם למטה. האסון הוא רק כשנפסק הסולם, שהוא סוד החיבור שבין העלייה והירידה, "מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה..." (מי מרום חלק ה, נימוקי המקראות עמ' פד). יעקב אבינו נמצא ברגע של שפל. הוא נמלט על נפשו מפני אחיו. הוא עוזב את ביתו חסר כל. העתיד לוט בערפל וההווה מאיים. והנה, בלב העלטה, בעודו מוצב עמוק ארצה, הוא רואה את מראה הסולם שראשו מגיע השמימה. חזיון מופלא שמחזיק אותו מחובר לשמים גם בשעת הקשה שפוקדת אותו. כמו יעקב ששאב כוחות ותעצומות נפש ממראה הסולם, כך גם גיבורי הקרב בחברון, שעל אף המצב הקשה והמסוכן לא הרימו ידיים, לא איבדו את העשתונות ולחמו בחירוף נפש ובמסירות עד להכרעת האויב. תוצאות אותו קרב קשה לא נאמדו אפוא רק במספר ההרוגים והפצועים, אלא דווקא ובעיקר בגילויי הגבורה, התושייה ותעצומות הנפש שהתגלו בו ושנותרו כמורשת נצח לדורות. וכדברי הנביא: "עַתְּ צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִנָּשֵׁעַ."

המשך המאמר של הרב זאגא מעמוד 2 <
יותר, את יסוד ההתלהבות הנשמית הדבוקה כל כולה לשמים. הכיצד?

אור קודש טמיר

"הסבלנות חמושה היא באמונה רבה מאד, עד שהיא מכרת שאי אפשר כלל שתתרוקן הנשמה מכל אור קודש, כי חיי אלהים חיים ממלאים את כל החיים, ועל כן גם במקום שמתגלים המעשים בהירוס, ובמקום שמתבלטות הדעות בכחש, יש בהכרח בתוך הלב ובמעמק הנשמה אור חיים של קודש טמיר" כדי להגיע לסבלנות אמיתית, יש צורך בלימוד אמונה עמוק, שיתן לנו מבט חדש על העולם והחיים, על נשמת ישראל והאור האלוקי השוכן בתוכנו. אל מול הדעות העקומות הכפרניות, המצרות ומעיקות, באה הסבלנות כשהיא חמושה באמונה רבה מאד, שידועת לראות את אור ד' בתוך ריבוי הפרטים במציאות, גם אלה שנראים כהפוכים לגמרי מהתגלות אור ד'. מתוך גדלות ועמקות של אמונה, מכיר האדם, שאי אפשר כלל שתתרוקן הנשמה מכל אור קודש. שהרי אין חיים אלא אלה הזורמים לתוך כולנו מאלוקים חיים. גם כשאדם חוטא, מתבלבל, מדבר נגד ד', מהיכן יש לו חיים לעשות זאת? מהקב"ה בכבודו ובעצמו.

על כן, גם במקום שמתגלים המעשים בהירוס שהורס את מצב העם ויש למונעם, וגם במקום שמופיעות ומכוסאות דעות שקריות שיש להיאבק בהן, גם שם יש בהכרח בתוך הלב ובמעמק הנשמה, אור חיים של קודש טמיר ומכוסה. היש לך ידיעה מלהיבה מזו?

*מתוך ספרו מידות הרא"ה, עם ביאור 'צימאון לאל חי'

שאלוה בפרשה

1. מי ילדה את לוי?
2. מה היו שמותיהן של השפחות ומי היתה שפחה של מי?
3. מדוע לא יכול היה לבן לפגוע ביעקב, לאחר שהוא ברח?
4. האם רחל ולאה הסכימו ללכת לארץ כנען עם יעקב?
5. על מי מסופר שהלך לגוזז את צאנו?
6. מי גנב את התרפים?

« ויצא

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרסו!

המנוחה בפרשה
 מצאו למה התמונות רמזות מתוך הפרשה

כוחה של תפלה

שְׁלוֹם יְלָדִים!

בְּפֶרֶשֶׁת וַיֵּצֵא מִסְפָּר עַל יַעֲקֹב אֲבִינוּ שֶׁנֶּשֶׂא לְנָשִׁים גַּם אֶת לָאָה וְגַם אֶת רָחֵל. חֲכָמֵינוּ אוֹמְרִים שֶׁרָחֵל הִיְתָה הָעֶקֶר שֶׁל הַבַּיִת, כְּלוּמָר הִיא הִיְתָה הָאִשָּׁה הָעֶקְרִית שֶׁל יַעֲקֹב. וְהָאֵמֶת, שִׁיעֲקֹב אֲבִינוּ רָצָה לְשֵׂאת אֶת רָחֵל לְאִשָּׁה וְרַק בְּגִלְלֵ שְׁלֵבָן רָמָה אוֹתוֹהּ הוּא הַתְּחַתָּן גַּם עִם לָאָה.

וְלִמְרוֹת כָּל זֹאת לְמִי הָיוּ רַב הַיְלָדִים? לְלָאָה אֲמַנּוּ! רָחֵל הִיְתָה עֶקְרָה וּבִסּוּף נוֹלְדוּ לָהּ שְׁנֵי יְלָדִים, בְּעוֹד שְׁלָלָאָה נוֹלְדוּ יְלָדִים רַבִּים יוֹתֵר. מְדוּעָ? הֲרֵי רָחֵל הִיְתָה הָעֶקֶר שֶׁל הַבַּיִת וַיַּעֲקֹב רָצָה דוֹקָא אוֹתָהּ!

הַתּוֹרָה מְגַלֶּה לָנוּ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאָה אֶת הַצֶּעֶר שֶׁל לָאָה, וְלָכֵן הוּא עָזָר לָהּ. לָאָה אֲמַנּוּ יָדְעָה שֶׁרָחֵל אֲמוּרָה לְהִיּוֹת אִשְׁתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב וְהִיא כָּל כֵּךְ הִצְטַעְרָה עַל כֵּךְ שֶׁהִיא לֹא תִזְכֶּה לָזֶה. כְּאֲשֶׁר ה' רוֹאֶה שְׂאֵדָם מִצְטַעֵר וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו מֵעַמְקֵי הַלֵּב, הוּא נִעֲנֶה לְתַפִּלָּתוֹ וְעוֹזֵר לוֹ. וְכֵן זָכְתָה לָאָה לְהִיּוֹת יַחַד עִם רָחֵל בְּבַיִת יַעֲקֹב אֲבִינוּ, וּבְיַחַד הֵן הוֹלִידוּ אֶת הַשְּׂבָטִים וְהִקִּימוּ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל!

ישי, ערוץ הילדים

תורת האילור

מאת יוסי שחר.
 להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

ויצא
 איך מציירים חלומות ומחשבות?

אם הוא חולם או אפילו חושב במשך כמה שניות, אז הוא מצייר! אף על פי כן, הוא לא מצייר את החלום או המחשבה! אלא את מה שהוא רואה בחלום או המחשבה!

אם הוא חולם או אפילו חושב במשך כמה שניות, אז הוא מצייר! אף על פי כן, הוא לא מצייר את החלום או המחשבה! אלא את מה שהוא רואה בחלום או המחשבה!

אם הוא חולם או אפילו חושב במשך כמה שניות, אז הוא מצייר! אף על פי כן, הוא לא מצייר את החלום או המחשבה! אלא את מה שהוא רואה בחלום או המחשבה!

המלצה השבוע

"הארנבים" - מיני-סדרה לימודית באנימציה
 תלת מימדית לקטנטנים!
 צפו בדף קטנטנים באתר!

- הזמנתי ספה בצבע זית למה היא שחורה? - לא ראית זיתים שחורים?
- בחור ישיבה נכנס לתדלק. שואל אותו המתדלק: אשראי? אשאר? עונה לו הבחור: אשראי, אשראי!
- מה אתה עושה לפרנסתך? עוזר לאח שלי. במה אח שלך עובד? מחפש עבודה...

חידה בפרשה

מי בפרשה הוא גם אדם וגם בעל חיים?

אברהם ויצחק לא חולמים. היחיד מהאבות שחולמים הוא יעקב, ועל שמו נקרא עם ישראל כולו. עם ישראל הוא עם שחייב לחלום, חייב לשאוף גבוה, אבל גם אז כמו הסולם, העיניים מסתכלות למעלה, אך הרגלים מונחות בחיי המעשה, על הקרקע.

והצדיק תמיד עומד בין הא-להים ובין העולם, מקשר הוא את העולם, האילם, החשוך, להדבור והאורה האלהית, כל חושיו של צדיק אמיתי נתונים הם להקישור הא-להי של העולמות כולם. תאותיו, חפציו, נטיותיו, הרהוריו, פעולותיו, שיחותיו, מנהגיו, תנועותיו, עצביו, שמחותיו, צעריו, ענוגיו, כולם בלא שום שיור הנם אקורדים של המוסיקה הקדושה, שהחיים של הא-להות, בהיותם מפכים בעולמות כולם, נותנים על ידם את קולם קול עז. ונשמות לאין קץ, אוצרות חיים לאין תכלית, הממלאים את כל היש, רק הם בהתאמצם לעלות מתחתית עומק שעמום שפלותם לרוממותה של חדות החופש האלהית, מקור העדן והעונג, הם הם הדוחפים את כל מפעלות הצדיק, אשר הוא תמיד מכהן בעבודת הקודש, שכל חייו הם קודש לד' (שמונה קבצים ג, ל)

על סדר היום
הרב שלמה אבינר

דמי שידוך לשידוך דרך אתר ממוחשב

שכל צד ישלם לפחות חמשת אלפים שקל. כיצד זה יש כסף עבור חתונה יקרה מאוד, ואין כסף עבור הכרת הטוב לאלה שבזכותם מתחתנים?! אולם אם בני הזוג הם עניים, אפשר לפטור אותם. וזכורני שחברים מן השבט, שהיו עניים, קיימו את החופה במועצה הדתית, קיבלו שם חדר, ובו הזמינו עשרה חברים וכיבדו אותם בכריך ובמיץ. במקרה כגון זה, אפשר לפטור. ואשריכם שהתארסתם. שתזכרו לבנות בית נאמן בישראל.

ברורה של הכרת הטוב. הכרת הטוב היא יסוד הכל, גם אצל גויים. הרי מתחתנים גם כדי להתעלות מבחינה מוסרית ולא חס וחלילה לרדת. קל וחומר במקרה שלנו, שהיוזמים השקיעו כסף רב לשם שמים כדי להיטיב לזולת, אז לפחות נהיה שותפים להחזיר חלק מן ההוצאה. אין זה מוסרי לאכול לחם חנם מהזולת. כמובן, אם סוכם מראש כמה ישלמו, ודאי יש לעמוד בהתחייבות. אם לא סוכם דבר, אז לפי הנהוג. אם לא נהוג מאומה, אז ראוי

שאלה: התארסנו בזכות בוט מיוחד בשם אלגו (www.algo.org.il), שבאמצעות שאלון קצר וידידותי ובניה מלאכותית, מתאם בין אנשים בעזרת אלגוריתם, וכבר התארסו דרכו 50 זוגות. קיבלנו מהאתר בקשה לתרום בפיתוח של הבוט והאתר שעלה כמה מאות אלפי שקלים. האם מחובתנו לתרום? תשובה: ודאי יש לשלם. זו חובה מוסרית

מעלת מי שעלה לארץ מול מי שגר תמיד בארץ

במדרגה גבוהה יותר. מצד שני, מי שעלה לארץ, יש בזה מסירות נפש. ולסיכום: לא עלינו לשפוט. ריבוננו של עולם שופט על פי אמות המידה שלו, על פי החשובות שלו, על פי הרבה מאוד דברים. עלינו מוטל להתאמץ ככל כוחנו.

מה שאין כן בעל תשובה שנגע. מצד שני, בעל התשובה התאמץ, וזה חסר אצל הצדיק. אפשר להיות גם צדיק גם בעל תשובה, לא לגעת ברע ועם זאת לטפס ולטפס. דבר דומה בנידון דידן, מצד אחד, מי שתמיד היה בארץ וספג רק קדושת ארץ ישראל הוא

שאלה: האם מעלת מי שעלה לארץ ישראל גדולה יותר ממעלת מי שגר תמיד בארץ? תשובה: זה דומה למחלוקת הידועה, מי גדול יותר - צדיק או בעל תשובה? יש פנים לכאן ולכאן. מצד אחד, הצדיק אף פעם לא נגע ברע,

שלחת הציבור שלכם
 מבית מקור ראשון
 הוציאו להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי!
איתנו אתם יכולים!
 • הסצה שבועית של עלוני פרשת השבוע
 • פרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
 • הדרכת מודעות בבתי הכנסת
 • בורכוחים ודברים
 • דיוור ישיר בכל רחבי הארץ
 לקנייה: 082 2908538
 0528908518@gmail.com

אורות הפרשה
הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

בית חלומותיי

בפרשת ויצא אנו נפגשים בדמותו של יעקב אבינו. חז"ל דורשים כי יעקב אבינו קרא לקדוש ברוך הוא 'בית'. כלומר היחס של יעקב אל המציאות הא-לוהית הוא כאל צורת בית. בית הוא שילוב של חומר ורוח. מצד אחד הבית נבנה מצדדים טכניים, מאדריכלות של חומרי בנייה, אבל בית הוא גם המקום שבו האדם מממש את חלומותיו. 'בית חלומותיו'. הוא מעצב אותו בהתאם לנפש שלו, הוא מנהיג את הפנים של הבית באופן הייחודי לו - בחינוך, בזוגיות, בגידול הילדים. בית הוא מקום שבו העולמות מתחברים.

החיבור בין העולמות, זוהי מידה האופיינית ליעקב אבינו. בתחילת הפרשה יעקב אבינו חולם חלום על סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה ומלאכי א-לוהים עולים ויורדים בו. על המילה 'בו' דורש רבי חיים מוולוז'ין שהכוונה - 'באדם עצמו'. בתוך נפשו של האדם ישנה עליה וירידה של מלאכים. מפגש בין כוחות א-לוהיים ארציים וכוחות א-לוהיים רוחניים. כך נבנה בית ישראל. 'בית יעקב לכו ונלכה לאור ה'.

ראי האר"י
 ביאור על כתבי האר"י
 ע"פ הרא"י קוק,
 המראה כי מקור כל דבריו הם בדברי האר"י, ומבאר את דברי האר"י בצורה רעיונית, המקרבת לנמשל.
 מאת הרב יוחאי ימיני שליט"א
 ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
 או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il
 ניתן להשיג את כל ספרי החוצאה ב**דני ספרים** רח' אבן ישראל 3 ירושלים